

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/592/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518206083
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7518206083.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G.Y. XX, o zaplatenie 3.020,11 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.733,52 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.733,52 € od 05.12.2015 do zaplatenia, a to tak, že žalovanej sa povoľuje žalovanú sumu spolu s trovami konania splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- € mesačne, splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,02 % proti žalovanej s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 01.10.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3.020,11€ spolu s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá uzatvorila dňa 03.10.2014 so žalovanou Zmluvu o pôžičke evidenčné č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) vo výške 3.000,- €, ktorú mala žalovaná splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 89,53 €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.371,80 €. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 28.09.2015 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.11.2015 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 29.11.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Žalovaná celkovo uhradila sumu 776,71 € pred podaním žaloby. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby tak predstavuje sumu 3.020,11 €. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania a náhradu trov konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že uznáva, že dlh riade a včas nesplatila, nakoľko sa dostala do platobnej neschopnosti. Vzhľadom k tomu, že bola rozvedená a mala dve maloleté deti, pôžičku

nemohla splácať napriek tomu, že je celý čas zamestnaná a pomáha si aj rôznymi brigádami. Je si vedomá svoju dlhu a chcela by ho splatiť v splátkach.

4. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom zo dňa 21.03.2019 konanie v časti o zaplatenie sumy 18,- € zastavil, vo zvyšku žalobu zamietol (pre premlčanie nároku žalobcu) a stranám náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote proti výrokom II. a III. podal včas odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania, pričom pri rozhodovaní neprihliadol na uznávací prejav žalovanej adresovaný súdu a na jeho návrh, aby rozhodol spor rozsudkom pre uznanie nároku. Poukázal na to, že žalovaná v podaní adresovanom súdu 25.01.2019 uviedla, že uznáva svoj dlh a požiadala o primerané splátky. Mal za to, že z vyjadrenia žalovanej nie je možné dospieť k inému záveru ako k tomu, že žalovaný nárok uznala. Poukázal na to, že v podaní z 18.03.2019 navrhol rozhodnúť spor rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP. Mal za to, že boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku a súd prvej inštancie mal tak rozhodnúť bez toho, aby vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy, a aby vykonával právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva. Pre prípad, ak by sa odvolací súd nestotožnil s odvolaním čo do rozhodnutia rozsudkom pre uznanie nároku, žalobca uviedol, že napáda rozsudok pre nesprávne právne posúdenie, že je uplatnený nárok v celom rozsahu premlčaný (odsek 31. odôvodnenia rozsudku). Ak by súd správne posúdil premlčanie pohľadávky, použil by § 103 veta prvá Obč. zák. na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatnenia celého úveru, t. z. premlčaniu by vzhľadom na začatie sporu 01.10.2018 mohli podliehať splátky splatné od 20.07.2015 do 20.09.2015, ktoré žalovaná čiastočne zaplatila pred podaním žaloby, čo uviedol, že preukazuje predložený prehľad splátok a úhrad a premlčanie zosplatneného celého úveru (pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.10.2015 a nasl.) by posúdil podľa § 103 druhá veta Obč. zák. Uviedol, že žalovaná nerozporovala, že úver bol zosplatnený listom z 29.11.2015 ku dňu 19.11.2015, a to pre nezaplatenie splátky splatnej 20.10.2015, predchádzajúcej zosplatneniu pohľadávky. Žaloba bola podaná na súde 01.10.2018 a teda, tvrdil žalobca, časť zosplatneného úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.10.2015 premlčaná nie je, keďže nárok bol uplatnený v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, ktorá pre predčasne zosplatnenú časť úveru začala v zmysle § 103 druhá veta Obč. zák. plynúť od 21.10.2015. Žalobca namietol, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich.

6. Krajský súd v Košiciach rozhodol o odvolaní žalobcu uznesením sp. zn. 5CoCsp/3/2020 zo dňa 22.01.2021 tak, že zrušil rozsudok vo výrokoch II. a III. a rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie pri posúdení začiatku plynutia premlčacej doby celého zosplatneného dlhu. Odvolací súd mal za to, že pri zohľadnení potreby uplynutia troch mesiacov, premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Obč. zák.) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na úpravu § 53 ods. 9 Obč. zák. až uplynutím troch mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu. Inak povedané, za splátku, ktorá vyvolala zosplatnenie je potrebné považovať až v poradí tretiu (nezaplatenú) splátku, poslednú zročnú splátku pred zosplatnením. Ak teda v danom prípade súd za splátku, od zročnosti ktorej začala plynúť premlčacia doba celej naraz zročnej pohľadávky, mal splátku zročnú 20.07.2015, vec nesprávne právne posúdil. Nezodpovedá ani vykonanému dokazovaniu, že by sa uvedeného dňa (20.07.2015) bola stala splatnou/zročnou celá žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu. Úver bol zosplatnený až listom právneho predchodcu žalobcu z 29.11.2015 ku dňu 19.11.2015, čo žalovaná nerozporovala. Nesplnenou splátkou, ktorá bezprostredne vyvolala zosplatnenie úveru bola až v poradí tretia splátka (od prvej nesplnenej splátky) zročná naposledy pred tzv. zosplatnením. V danom prípade to bola nesplnená splátka zročná 20.10.2015. Až od jej zročnosti začala plynúť premlčacia doba celého predčasne zosplatneného dlhu. Pri splátkach zročných pred uplatnením práva žalobcu na zaplatenie celej pohľadávky naraz - listom z 29.11.2015 ku dňu 19.11.2019, začala plynúť premlčacia doba na ich plnenie jednotlivo vždy odo dňa ich zročnosti. Keďže súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil určenie začatia plynutia premlčacej doby tzv. predčasne zosplatneného dlhu, nezohľadnil, ani neposudzoval samostatné plynutie premlčacej doby splátok jednotlivo splatných do tzv. predčasnej splatnosti celého úveru, a ani sa nezaoberal úhradami žalovanej vyplývajúcimi z prehľadu splátok a úhrad z dní 14.06., 15.11. a 15.12.2016 (t. z. úhradami vykonanými po zosplatnení), ani sa nezaoberal

otázkou, či (nie) sú dané dôvody na povolenie plnenia dlhu žalovanej v splátkach (§ 232 ods. 3 CSP) a odvolací súd nemal za účelné v tomto smere dopĺňať dokazovanie, rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 10.06.2021. Žalobca a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, avšak svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Dostavila sa žalovaná. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Na pojednávaní žalovaná uviedla, že si je vedomá svojho dlhu, brala si ho kvôli deťom aby mohli prežiť. Nevie uhradiť dlžnú sumu naraz. Je zamestnaná, v čistom zarába zhruba 600,- až 650,- €, býva v podnájme, platí zaň 400,- €. Má aj iné dlhy, a to vo VÚB, kde spláca po 100,- € a v Home Credit, kde tiež platí po 100,- €. Chcela by dlh uhradiť v primeraných splátkach.

8. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Predmetom konania tak zostala suma 3.002,11 € s príslušenstvom.

10. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

11. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvoril dňa 03.10.2014 so žalovanou Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) vo výške 3.000,- €. Žalovaná sa ju zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach. Celková čiastka bola 5.025,- €. Celkové náklady spotrebiteľov boli 2.025,- €. Mesačná splátka s poistením 89,53 €. RPMN (X) 25 %, priemerná hodnota RPMN: 18,01 %, fixná ročná úroková sadzba 50 %. Počet splátok 60, prvá splátka splatná dňa 20.11.2011, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 10/2019. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaná si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnila, preto žalobca vyhlásil dňa 19.11.2015 úver za predčasne splatný. Žalobca si tak uplatňuje zostatok pohľadávky spolu s úrokom z omeškania a náhradu trov konania.

12. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná uhradila celkom 776,71 €, pričom jej bolo poskytnutých 3.000,- €.

13. Z predžalobnej upomienky zo dňa 28.09.2015 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu splátky 07/2015 do 05.11.2015 s tým, že ak nedôjde k úhrade tejto splátky, právny predchodca žalobcu bude oprávnený celý úver zosplatiť.

14. Žalobca oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.11.2015 žalovanej oznámil, že dlh sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

15. Žalovaná na pojednávaní konanom dňa 21.03.2019 vzniesla námietku premlčania.

16. Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „Obč. zák.“) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

17. Podľa ust. § 658 ods. 1 Obč. zák. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

18. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba

alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

26. Podľa ust. § 1 ods. 4 Nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

27. Podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

28. Podľa ust. § 21 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

29. Podľa ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania

so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa ust. § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 100 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej v § 101 až 100. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

32. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33. Podľa § 103 Obč. zák. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

34. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nároky vzniknuté z uzavretej Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 03.10.2014 (ďalej len „zmluva“). Podľa výpisu z obchodného registra, právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., mal v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov, bol teda dodávateľom a veriteľom podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Obč. zák. a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené žalobcom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovanou na základe zmluvy uzavretej dňa 03.10.2014 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Obč. zák. a zákona č. 129/2010 Z. z.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 3.000,- €, ktorý sa zaviazala žalovaná splácať v pravidelných mesačných splátkach. Nakoľko však žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu v zmysle ustanovenia 565 Obč. zák. a § 53 ods. 9 Obč. zák. úver predčasne zosplatnil.

36. Žalovaná na pojednávaní vzniesla námietku premlčania.

37. Vo vzťahu k celému zosplatnenému zostatku dlhu nemožno obísť základné pravidlo stanovené v §101 Obč. zák., v zmysle ktorého premlčacia doba plynie vždy odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť na súde) po prvý raz. Pri zosplatnenom zostatku dlhu veriteľ nemohol uplatniť celú pohľadávku skôr, ako došlo k zosplatneniu (využitiu práva podľa § 565 Obč. zák.), pričom k takémuto zosplatneniu môže dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že pre uplatnenie celej pohľadávky (zosplatneného zostatku dlhu) musia byť (okrem ďalších) súčasne splnené dve podmienky, a to, že veriteľ využil svoje právo a požiadal o splatenie celého dlhu (zosplatnil dlh) a zároveň, že dlžník je v omeškaní so zaplacením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

38. Vychádzajúc z uvedeného by bolo nelogické a časovo paradoxné, pokiaľ by premlčacia doba začala vo vzťahu k zosplatnenému dlhu plynúť už dňom splatnosti nesplnenej splátky, ktorá bola splatná viac ako tri mesiace pred tým, ako mohlo dôjsť k zosplatneniu dlhu, teda premlčacia doba by začala plynúť o tri mesiace skôr, ako si veriteľ mohol uplatniť pohľadávku vyplývajúcu zo zosplatneného dlhu na súde. V

takom prípade by začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádza právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde a prakticky skrátilo zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba, ktorá má byť podľa § 101 Obč. zák. trojročná, by bola skrátená o tri mesiace).

39. K zosplatneniu úveru došlo pre splátku splatnú najneskôr v mesiaci 07/2015, čo vyplýva z predžalobnej upomienky (č. I. 11 spisu), teda ku dňu 15.07.2015. Premlčacia doba tak začala plynúť dňa 15.10.2015, t.j. uplynutím trojmesačnej lehoty odo dňa 15.07.2015 (kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie).

40. Ustanovenie § 103 veta prvá Obč. zák. obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba vždy samostatne. Uvedené však platí iba vo vzťahu k splátkam, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky. V prípade, ak veriteľ využije právo, vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia.

41. V danom prípade zosplatnenie nemalo vplyv na splatnosť splátok, ktoré sa stali splatnými už skôr. Splátky, ktoré sa už stali splatnými v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 103 veta prvá Obč. zák. pred zosplatnením celého zostatku dlhu (dňa 15.07.2015, 15.08.2015, 15.09.2015), t. j. splátky splatné dňa 15.07.2015, 15.08.2015, 15.09.2015, už takýto status nadobudli, teda jednoznačne už boli splatnými, preto aj premlčacia doba vo vzťahu k týmto splátkam už začala plynúť u každej samostatne a skončila dňa 15.07.2018, 15.08.2018 a 15.09.2018.

42. Žaloba bola súdu doručená dňa 01.10.2018, preto vo vzťahu k splátkam splatným dňa 15.07.2015, 15.08.2015 a 15.09.2015 došlo k márnemu uplynutiu premlčacej doby, preto žaloba v tejto časti nie je dôvodná (3 x 89,53 € - 268,59 €) a preto ju súd v tejto časti zamietol.

43. Vo zvyšnej časti bola žaloba podaná včas.

44. Súd sa tak ďalej zaoberal výškou odplaty - RPMN uvedenou v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá činila za obdobie 60 mesiacov pri sume 3.000,- € - 25 % ročne, takáto výška je uvedená v zmluve.

45. Zmluva medzi stranami sporu bola uzavretá dňa 03.10.2014. V zmysle ust. § 1 ods. 4 Nariadenia č. 87/1995 Z. z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, teda v tomto prípade by sa malo jednať o štatistiku za 2. štvrťrok 2017. V zmysle ust. § 1 ods. 2 Vyhlášky č. 289/2010 Z. z. hlásenie za príslušný kalendárny štvrťrok sa predkladá do 15 kalendárnych dní po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka. Avšak v zmysle ust. § 2 písm. a/ citovanej vyhlášky priemerné hodnoty RPMN na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet sa zverejnia najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka. Vzhľadom na uvedené, v čase uzavretia zmluvy žalobca nemohol disponovať údajmi za 3. kalendárny štvrťrok 2014 (v čase predchádzajúcom uzavretiu zmluvy), preto je nutné vychádzať pri výške odplaty z údajov za 2. štvrťrok 2014.

46. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva finančnej Slovenskej republiky zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrťrok 2014 (nie zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi - je to iná štatistika a Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. v § 1 ods. 4 odkazuje na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk) zmluvná splatnosť nad 1 do 5 rokov vrátane ostatné spotrebiteľské úvery RPMN činilo 14,36%. Z toho je zrejmé, že výška RPMN v danom prípade nesmela prevýšiť 2-násobok 14,36% ročne s poukazom na § 1 ods. 4 Nariadenia, čiže výšku 28,72%. Dojednaná výška odplaty u tohto úveru (25%) tak nepresahovala túto maximálne prípustnú odplatu, preto je odplata v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Súd súčasne preskúmal zmluvu a zistil, že obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom (§ 9 zákona č. 129/2010 Z. z.).

47. Súd po vykonanom dokazovaní opätovne preskúmal žalobu a má za to, že nárok žalobcu, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanou, je čiastočne premlčaný (bod 35. - 41. odôvodnenia) s poukazom na vyslovený právny názor odvolacím súdom (ktorým je súd prvej inštancie viazaný). Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v celkovej sume istiny 3.000,-€. Žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi sumu 776,71 € (podľa prehľadu splátok a úhrad). Pri úhradách uskutočnených žalovanou po zosplatnení úveru (3 x po 50,- €) má súd za to, že tieto boli riadne započítané na dlžnú sumu, ako to vyplýva z výpisu z účtu (č. I. 11 - 12), teda žalobca ich riadne započítal do celkových úhrad žalovanou (776,71 €). Žalobca sa domáhal úhrady dlžnej sumy vo výške 3.020,11 €, konanie bolo v časti o zaplatenie 18,- € právoplatne skončené, preto predmetom sporu ostala suma 3.002,11 €. Žalovaná úver riadne (vy)čerpala, je si vedomá svojho dlhu, jeho výšku nerozporovala. Keďže je dlh žalovanej čiastočne premlčaný v sume 268,59 € a žalovaná dlžné splátky úveru neuhradila, žalobca má nárok na zaplatenie sumy 2.733,52 € (3.002,11 € - 268,59 €) titulom neuhradených splátok úveru.

48. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

49. Podľa ust. § 3 Nariadenia platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý ale nebol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením, keďže si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne namiesto zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne. Preto súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.733,52 € od 05.12.2015 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

51. Žalovaná na pojednávaní (a vlastne v priebehu celého konania v prípade vyhovenia žaloby) žiadala o možnosť uhradiť dlh v primeraných splátkach, vzhľadom na jej sociálnu a ekonomickú situáciu. Súd jej návrh posúdil a vyhovel mu s poukazom na jej sociálny status (úver si brala kvôli deťom aby mohli prežiť, nevie uhradiť dlžnú sumu naraz, je síce zamestnaná, ale v čistom zarába zhruba 600,- až 650,- €, býva v podnájme, za ktorý platí mesačne 400,- €, má aj iné dlhy, a to vo VÚB, kde spláca po 100,- € a v Home Credit, kde tiež platí po 100,- €) a určil jej výšku splátky 50,- € pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

52. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, súd preto žalobe žalobcu v časti vyhovel a zaviazal žalovanú, aby žalobcovi zaplatila sumu 2.733,52 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.733,52 € od 05.12.2015 do zaplatenia, a to tak, že žalovanej povolil žalovanú sumu spolu s trovami konania splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- € mesačne, splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

53. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

54. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

57. O nároku na náhradu trov celého (vrátane odvolacieho) konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol úspešný v rozsahu 81,02 % (rozdiel úspešnosti 90,51 % a neúspešnosti 9,49 % žalobcu), preto má nárok na náhradu trov celého konania proti žalovanej vo výške 81,02 %. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).